

DIARI DE BORD

La ruta per les 16 illes perdudes (V)

Per raons d'espai, el numero 8 del País Petit no es va poder fer resò de les aventures del Tumbelino. El cas no era preocupant perquè en l'anterior numero ja havíem deixat el nostre vaixell ben resguardat de tempestes al port de Marina dil Campo. En aquesta edició reprenem el fil del llarg viatge, amb un capítol que ens demostra que en el mar mai no s'està del tot segur i que totes les precaucions són poques davant les velleïtats de la natura.

Elba-Bàstia

El port de Marina dil Campo era una simple escullera a la qual es podia amarrar per popa tirant l'àncora a proa. Fem la maniobra amb dificultat i, quan acabem, apareix un d'aquells personatges especials que es troben a la vida també en circumstàncies especials i que en poques hores ens deixen un pòsit d'afecte i un sentiment que perdura sempre intacte en el record. És curiós que normalment no es fan perceptibles, només una circumstància extraordinària fa que surtin del seu amagatall. És txec, es diu Pol i porta una bona tripulació: un «labrador» negre que es va fer el rei del pantalà, i la seva filla, d'uns tretze anys, que sempre va estar al peu del canó demostrant un gran valor i serenitat.

Ens diu en anglès: «Demà bufarà força 8 Beaufort; no us poseu a l'extrem del pantalà, que entrarà mar!» Ho vàrem tenir clar. Tornem a fer la maniobra: 60 m de cadena i 15 de cap, deixem anar per la proa i amarrem al costat d'en Pol, que disposava d'una informació meteorològica tan perfecta que tenia una previsió de cinc dies amb tres cops de vent

anunciats hora a hora, tres cops de vent que intentarien foragitar-nos d'aquell port; per això, en acabar el combat, inflat d'eufòria, vaig escriure un missatge a la família: «Borrasca 0 *Tumbelino* 3.» Es devien pensar que m'havia afectat la ventolera.

Darrere nostre varen arribar alguns vaixells de xàrter grecs plens de famílies polaques i d'altres italians: en Pol, a cada un que arribava, li deia la tornada: «Força 8 Beaufort...» Les cares de «com em trauré aquest plom de sobre» eren evidents, mentre deixaven anar quinze metres de cadena, per cobrir l'expedient, entre l'eufòria i les rialles generals de l'arribada.

El programa d'en Pol –després ens vàrem assabentar que era cirurgia a l'illa de Corfú i que havia fet dues vegades la volta al món– es començà a complir amb una puntualitat increïble: a les 24 h, cop de vent de força 8. Al cap de cinc minuts el pànic s'havia apoderat del port i, en plena nit, sortien els vaixells xocant els uns contra els altres amb escenes de bogeria, posant-nos en perill a tots. Els quinze metres de cadena no havien aguantat ni un minut; al final, en tot el pantalà vàrem quedar tan sols dos vaixells: el d'en Pol i el nostre.

A la matinada arriben vaixells

INSTAL·LACIONS PONSETI S.L.

Electricitat • Aigua • Calefacció • Aire condicionat
Gas • Energia Solar • Climatització de Piscines

Oficina:

C/ Roser, 49, local 2
Tel./ Fax: 972 75 70 91
Mòbil 654 33 60 72
TORROELLA DE MONTGRÍ

Sta. Caterina, 53
Tel. 972 75 79 96
Mòbil 654 33 60 72 (Eugeni)
TORROELLA DE MONTGRÍ

CEPSA
E.S. VERGES

Tel. 972 78 01 34

francesos: el mateix advertiment i el mateix resultat. Segon cop de vent, escampada general i, al pantalà, hi tornem a quedar sols en Pol i el *Tumbelino*.

El fondeig havia demostrat que aguantava, però la pitjor amenaça per a nosaltres era que un d'aquells vaixells que marxaven a la desesperada, amb el motor al màxim i arrossegant l'àncora pel fons, trobés la nostra cadena en el seu camí; en aquest cas sí que estariem perduts. Això és el que va passar a en Pol durant el darrer cop de vent, i aquell dia el *Tumbelino* va ser l'únic que va quedar al pantalà amb l'àncora clavada i vàrem poder ajudar el nostre amic; d'aquesta manera no se'n va haver d'anar.

Mentre la desesperació corria pel port, sentia la veu d'en Pol: «El vent s'acabarà amb el sol; d'aquí a una hora, *finito!*» I així va ésser, i en aquell moment ens vàrem abraçar d'un vaixell a l'altre i li vaig dir, en un to de broma que reflectia l'eufòria per haver acabat dignament aquell

El Tumbelino a Marina dil Campo

malson: «*Forza 8, finito; mister Beafort, sleeping.*»

És curiós, però vaig tenir un llarg debat amb mi mateix: o deixava les coses com estaven o demanava l'adreça d'en Pol. Finalment vaig decidir que no ho faria; segurament no volia que cap encontre posterior entelés aquella imatge; volia conservar la visió de la seva figura en aquell escenari, sobre el seu vaixell, entre els xiulets del vent i amb la seva tripulació; volia mantenir intacta aquella barreja d'emocions, temors i esperances que vaig sentir a Marina dil Campo (Elba).

Una altra veu que recordaré sempre, entre els xiulets esfereï-

dors del vent, amb la seva cantarella italiana i el to de fumador empedreït, és la d'en Piero, un antic pescador: «*Molla, molla la barca ... prua al vento ... molla, molla ...*». Savis consells!

Finalment, conclusions per a navegants: Si podeu fondejar a la gira en un bon resguard, no us poseu mai en ports com

aquest, són autèntiques rateres i la Mediterrània oriental n'és plena.

En sortir a mar obert, camí de Bastia (Còrsega), surt un crit de no sé on: «Piero, Pol!: Que tingueu un llarg i venturós viatge!

La mar, 21 de juliol del 2004

JOSEP MARIA LLACH I GRANDE

MACIÀ JARDINER, S.L.

construcció i
manteniment de jardins
neteja de piscines

C/ Nord, 2 - Tel. 972 78 04 41
17134 LA TALLADA D'EMPORDÀ (Girona)